

מסורת הש"ס

הנהגות רב"ם

חופת רמ"ז

ילי ואחד שטרי חזקתו מועלת לו ולא
 נאלץ ארץ חזקתו מועלת לו לפי ששטמרו
 ג' שנים לחזקת כל הראוי נגזרת ממנה
 ג' שנים אמרו: **זוהי שני הנבל.**
 ההסתפקת בניו בגמשים אינה עושה
 פירות אלא פעם אחת בשנה חזקתה
 ג' שנים ואינה זכירה מיום ליום. ומה
 ג' שנים חזקת רבי ישמעאל אומר שלשה
 חדשים אחרונים של שנה ראשונה
 שלשה חדשים ראשונים של שנה
 שנייה ואמצעית שלמה שיש
 הממחרתם לררוע לפני ראש השנה וכיון
 שהחזיק בה סוף שנה ראשונה ג'
 חדשים ויש לו עדים שזרעה בנאות ג'
 חדשים וכן חזקת ראשונים של
 השנה אחרונה היו ר' ור' חזקת שלש שנים לרפות
 מאילן אל דרום הירושלם את חצירו שזרע
 אחת שדה לאלול פרי העשי לשה
 שנת: **ר' עקיבא אומר ר'** מפרש בגמרא
 (שבת) במאי פליגי: **כדא'** שצריך י"ח חדש
 לשדה בית הנבל: **בשדה סלון.** של
 פירותיה נלקטין בפרק אחד לפיכך
 שצריך י"ח שנים: **אלב** בשדה סלון.
 פירותיה נלקטים בפרקים עניים
 בפרק אחד ומימינו בפרק אחד ותלמידי

ואיך

אחת השדה ותפוקתה לא היא חוקה מיד דהוה אהר דלמך לקנן
בה וי"ל כגון שאוכלה שחת והא דלמך (סע) אכלה שחת לא היא
שאלו חתוקת דמגויל אינשי לפיך כל חס ובמחז אכל אס אכלה
דירק ולא כל עדתי דמגויל שלה חוקה וקאמרת אילן דכע רבנן דפלי
מ"ת איכל למימר כגון שומר ומעבד הפעיל לעצמו ואס"י דמחקן
דכרכא יעול בה ועוד אומר ר"י דלחוקי בה כה"ג שגול וגדר את השד
השחא קי לה ולא קאמר כגון שומר וגדרה איכל למימר דאין נעילה מה
השחא אחי אפי"ר נמי לרבנן דרבי שמעאל: **שקן** (י"ד ח"ט). תימיה
דרבנן אחי לאמטעין דלכ"מ מאי קת"ל רב הונא ובהגדה
רב הונא (ע"י ח"ט) שחמה על זה: **כנס את תבואתו**. להי קר
תימיה הא דתנא תבואה קודם וימיה דין קודם לשמן דלמערין בלא
למאכרוש שחת אלא כנס את קיטו אמאי נמי ליה בחר הכי הא תאכיל
מאי סיון ותמחז (ו) (ותלי) אב קר ואלא בציר הכי בשאר דלמערין
קאמאי לא ביומי ניסן ולא ביומי משרי ואמערין נמי בסנהדרין (דף טו:
בבאבא) שך (ב"מ דף ע"ג:) חזי מר להגבו רבנן דייבין דמי אחמרז בה
הקקן וי"ל דהא דקרי קין לחזי סיון ותמחז ואזי אב לפי שאז עיקר יו
לחזי לוקטין דאחז קאמרי חזי סיון) ומתיחא ודמי לייבש (א) זמן כתי
הי רבלין לייבשן בזהו שדה שגלו סע ולכן לא היא חוקה עד
ונסן קיטו בלא הכי זו חוקה מנאלת חוקה בשנה אחת וקנט כסד
לכו כסדר גשמי שנה שכן דבילין עליון: **א** מה שור המדק עד גניח
(א) גוי (א) דפליגי אבי ורבנן דלמך אלא תמול חד תמחול מרי שלסו
הא חזי ח"י דלמיני סכר דעד גניחא רביעית לא מתייחז ורבנן
שימטק קאי אימיס דומיא דתמול שלסו אכל לרבא דגניחא רביעית
עד גניחא רביעית א' מ"ח"ב. תימיה לר"י דמאי פריך הא הי
שחקן בשלם שנים א"כ משלם שנים ואילין קמאי ליה ברהשותיה ו

שלשה חדשים בראשונה. מתוך
פ"ה משמע דבעי רבי

ישמעאל שהוא חרע וקוצר בזהות שלשה
 ראשונים וכן בזהרונים ואין
 חסמה שמה הנזכרת אחר ניסן
 גדלה ב' חדשים ואין זמנה עד
 הבא דמזין כעין זה דלמחר ב"ה
 כל תבואה הנקשרת בחד בידוע
 שביבאה שלש לפני ר' אבהא גדלה
 פעמים אחת וזמן אכל קלמא כ"ו
 דל"ב אחרי לר"ך י"ח חדשים כתיב
 חדשים כגי שחרע ג' חדשים לפני ניסן
 וקוצר בניסן ושיה סבוף הקק ושליש
 בניסן הבא וי"ל דלר"ך אכילה חשובה
 כ"ב באלמא דל"ב דלמחר ב'גמ'
 אבל תלת פירי לתלתא ירמי חסיה
 אספסתא לרבי ישמעאל הו"א חזקה
 שמי האם לפי שהוא זמן שלה אכל קשה
 לרבי דלמחר ב'גמ' (לקמן דף י:.) פירא
 ורבי ופירא חסיה אכיל בניסן
 ישמעאל ור"ע ופ"ה דר' ישמעאל סבר
 פירא רבה כגון שעורים ושבולת שועל
 שגדלים ב'ג' חדשים ור"ע סבר פירא
 שועל כגון ירק הגדל בשדה אחד והא
 אחר' בגמרא (הבט ע"י) אספסתא

בחדש אחד הוא חזק לרבי ישמעאל וגראה לר"י דלא בעי רבי ישמעאל שחזר תבואה ויקרז אלא אפי' ורעה הראשון או הוא יזרענה בשלשה חדשים האחרונים אפי' שלא קצר והבא פלגי דרבי ישמעאל סבר בצניע שיהא גזל הפרי כדשומה הרבה כגון ג' חדשים והיינו פירא דענין ור"ע סבר דלפי' תריץ שיגדל בשומה אל חדש אחד והיינו פירא בעלזא ואי' היאך יהא ניכר שיחזיק בה כל ג' חדשים ראשונים או האחרונים כי ביום אחד או בנ' ויכל לקצר או לזרוע וכי מיחא שמכס ק"ו: דלא היא חזקה משום דמימר אמר כל שיבא דכרכב לזיעול חזקה ה"מ דבאטול ענינן או שאין תבואה חחרת לנא דשיין דלמא בצניע שאין תבואה מתקלקלת כדרך שכני אדם עושים ביעור שהוא אר' ישמעאל בגמרא מיום ליום ג' שנים אפי' דלא שייך תבואה אכלה וכו' והי' כמו יר' וי' (ישמעלקן) העולם לעמון לא שייך למימר כל שיבא ויעול במפתח אלא מיני אר' ליכנס לא דלמא בגמרא (דף ע"ג:) זוגמא דר' אלי' כל חליה ביהדא או ורעה אבל ענינא בגמרא לא מהני מימר כי מניינא אחא לאשמועינן וכו' א"ר פריך בכמה דוכתי וליכא למימר דממתניין לא הוה שמעינן דבעינן רפוסין אי לא דלאשמועינן ליה לכרת תבואה משום דכמיז דבעינן (כז) ותבואת הכרס ואמת וי' נשך (י"ב כ"ג) הגיע זמן י' לזכור ובתרי הכי קאמר הגיע זמן קדמי דהא אמר בהמקבל (ס"ק:) חלי ניסן ואייר ותאי סיון קאזי רבות (דף ל"ה:) דאמר לכו רבא לרננן במטותא מייביי לא מיתחילו ו ניסן וגבגב תשרי לא שמיא גבג וי"מ בארישא ודבר מועט ואמרין כי ומבשרי בלוי' בטבת אמר חלי משמע דבזרי' הוי בשתרי ובכר כלה ו' מ' תבואת בלוי' ומיהו אלו קולין חזונו מה האילן עד לאחר הבזרי' ו' לבית עד לאחר תבואת הכרס והא' דלא היא לקטתה חזקה כי שמיא וי'אם לביתו ור"מ מפרש כנס תבואתו בשתרי ומסקא את וי'וי' שבט עד משום דתשרי הוא תחלת השנה אבל וי'מזר מיושב אי' הוה מיה וי'ציה ב"ה: מנא חזר בו רש"י ממה שהיה פוסק (דף ק"ג:) אה דהי' גלות ולא ישמרטו בעליו אחאן לנגיחה רביעית ורבא אמר תמול תתמול דחייב בגיחה שלישית דל"כ הוה מקיף הכא גמרא דלא הכלכמא בגיניה וי'ר' עורא מפרש דרואי' לכו'ע' לא מתייבב עד רביעית דלא גמא גיחה רביעית ביום ג' לא מתייבב עד שיגה ביום רביעי' דלא גמא גיחה ביהדא אפילו ביום שלשי' אם נגה נגיחה רביעית מתייבב: וי' משור המועד מה הכס הוחזק נגחן שלש פעמים ה"ג הוחזק נהר ר"י דס"ד דמקשה דהי' יליף מה הכס מני' נגה ג' פעמים נפק א' ליה מרשות מוכר לרשות לוקח אפי' דמילתא בלא עטמא הוה: אלא

סלולר

א ב מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
 טו ון ה ל וס א סמ עשן
 ה טו"ס ח"מ ס' קמא
 סעף א:
 ג ד מ"י פ"ו מהלכות
 נקי ממון ה' א סמ
 שן סח טו"ס ח"מ ס'
 שפט סעף ה:

רבינו גרשום

[illegible]